

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

XXXIII. ÉVFOLYAM

1969. DECEMBER

9. SZÁM

**ÜDVÖZÖLLEK,
KEGYELEMBE FOGADOTT,
AZ ÚR VELED VAN!
NE FÉLJ MÁRIA,
MERT KEGYELMET TALÁLTAL
ISTENNÉL!
ÉS FIÚT SZÜLSZ,
ÉS ÍME, FOGANSZ MAJD MÉHEDBEN,
ÉS ELNEVEZED JÉZUSNAK.
NAGY LESZ Ő, ÉS A
MAGASSÁGOS FIÁNAK NEVEZTETIK:
AZ ÚR ISTEN NEKI ADJA ATYJÁNAK,
DÁVIDNAK TRÓNJÁT,
URALKODIK JAKÓB HAZÁN ÖRÖKKÉ,
ÉS URALMÁNAK NEM LESZ VÉGE.**

Lukács ev. 1:28-33.

EGYED ALADÁR ROVATA

A Z I G E É S É N

9. A TANÍTVÁNYSÁG ÚTJA

— János 8:31-36 —

Ennek az Igének a súlyát és jelentőségét akkor tudjuk felfogni, ha figyelmünket három körülményre hívjuk fel. Az első az, hogy ez itt Jézus beszéde. Meg van írva, hogy a teljes írás Istentől ihletett. Ha az írás egy része nem is Jézus mondásait tartalmazza, hanem emberek mondásait Jézusról, ha különbséget is látunk a kettő között, akkor is azt kell mondanunk, hogy nincs abban különbség, amit Jézus mondott, s amit Róla mondtak az emberek. Mégis az a helyzet, hogy többet kell jelentenie annak, amit Jézus maga mondott, mint az, amit Róla az emberek mondtak.

A másik pedig, amire gondolnunk kell ennél az igeszakasznál, hogy ez az Ige hívő embereknek szól. (31. vers.)

A harmadik, amire szintén fel kell figyelni az, hogy ez az Ige Jézusnak esküvel megerősített beszéde. Jézus így szól: "Bizony-bizony mondom néktek . . ." (34 v.) A kétszeri bizonyítás Jézusnál esküvést jelent.

Ha tartalmilag közeledünk az Igéhez, akkor látjuk, hogy Jézus itt a tanítványság útjáról beszél a tanítványaivá lett nép előtt. Három figyelemztetése van számunkra:

1. Maradjatok meg az Igében, vagyis Jézus beszédeiben. Azt akarja ebben kihangsúlyozni, hogy nem elég műkedvelően viszonyulni az Igéhez, nem elég minden vasárnap a templomba menni és szívével is hallgatni Isten Igéjét. Meg is kell maradnunk az Igében. Az Ige olyan életelem kell, hogy legyen számunkra, amiből nem léphetünk ki. Mint ahogyan nem léphetünk ki a levegőből a légüres térbe. A tanítványsághoz nélkülözhetetlen a bibliának rendszeres olvasása is. Csak így tudunk benne maradni az Igében. Minden ember életében eljön az az idő, amikor csak az Ige őrzi meg keresztyéniségében. Csak az az Ige marad meg bennem, amely életté, cselekedetté, lelkületté válik bennem. Ezért mondja Jézus a zsidóknak: "Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonytal az én tanítványaim vagytok."

2. A másik, amit Jézus tanítványainak a lelkére köt: "Megismeritek az igazságot . . ." (32 v.) Az igazság nem mindig a valóság megismerése. Lehet tisztán elméleti igazság, de amiről Jé-

zus itt beszél, az a valóság meglátása. A római levélben Pál arról beszél, hogy nekem nincs igazságom. Ez azt jelenti, hogy én nem vagyok igaz ember Isten előtt.

Vajjon rájöttünk-e már erre az igazságra? Ha nem, akkor az azt jelenti, hogy még nem álltunk négy szemközt Isten elé. Pedig a tanítványság útja lefelé vezet, mindig nagyobb bűnösnek tartom magam, vallom, hogy nincs igazságom. De Krisztusnak van igazsága, Krisztus igaz Isten előtt!

Volt Jézusnak egyszer egy ilyen mondata: "Kicsoda győz meg engem közületek a bűnről?" Rettentően vakmerő mondat—de Jézus bátran mondhatta, mert neki van igazsága és a hit által Krisztus igazsága az én igazságom is lehet. Ez a nagy evangélium!

3. A harmadik nagy tétel így fogalmazható meg: **legyetek szabadok!** "Az igazság szabadokká tesz titeket!" Hogy rab-e valaki, azt akkor tudja meg, amikor elkezd harcolni a bűnei-

HELYESBÍTÉS

"Az ERŐS VÁR szerkesztőjének memorandumát tárgyalta az amerikai képviselőház" címmel lapunk legutóbbi számában megjelent cikk kiegészítéséül közöljük az alábbiakat:

A hit és erkölestannak a nyilvános iskolákban való tanítását sürgető memorandum keletkezésének történetéhez hozzátartozik még az is, hogy dr. vitéz Tapolicsányi Oszvald előadást tartott 1968 novemberében a clevelandi Magyar Társaság Szabadegyetemén. Előadásának címe ez volt: A hit- és erkölestannak tanításának szükségessége, különösen Amerikában.

A Magyar Társaság elnöke, dr. Nadas János felkérte Tapolicsányi Oszvaldot, hogy az előadásában érintett problémákat memorandumban foglalja össze, melyet el kellene juttatni az USA felelős tényezőihez. Dr. Tapolicsányi viszont megkérte lelkészét — lapunk szerkesztőjét —, hogy az általa összeállított magyarnyelvű szöveg alapján írja meg az angolnyelvű memorandumot.

vel. Lehet, hogy van relatív szabadsága, de ez csak a hosszú láncra kötött kutyának a szabadsága. Mikor meglátom magamról, hogy rab vagyok ugyanakkor meg kell látnom azt is hogy Jézus a FIÚ. A Fiú pedig szabad és szabaddá tehet engem is, ha akarom.

Ennek azonban nincs más útja, mint meg kell maradnom az Igében, hittel el kell fogadnom Krisztus imádságát és hálából járnom kell Isten gyermekének önkéntes szabadságából a tanítványság útján!

IRATTERJESZTÉSÜNKBEN

KAPHATÓK:

Biblia (5x8 inces)	3.00
Újszövetség (új fordítás).....	1.50
Hegyi beszéd (új ford.)	0.15
János evangéliuma (új ford) ...	0.20
Lukács evangéliuma (új ford.) ..	0.20
Keresztyén énekeskönyv (1957)	
(gazdag imádságos rész)	3.00
Luther Kiskátéja	0.50
A keskeny út vándora	
(rajzos evangéizáció)	0.25
Az Evangélium igazsága magyar	
evangélikusok kézikönyve, 406 o.	3.00
Házi oltár imádságoskönyv	1.00
Útravaló (áhitatoskönyv)	3.25
Trobisch: Szerettem egy leányt ..	1.00
Pásztorokkal vagyok útban	0.50
Király K.: Kat.—Prot. Egység-	
törekvések	2.00
Bunyan: Zarándok útja	1.50
Piers: Isten pénzügyei	0.25
Igés falitábla (8 féle)	0.15
Bibliajelzők	0.01
Beteglátogatási lapok	0.03
Igés levelezőlapok	0.02

KONFERENCIAI ELŐADÁSOK:

Mi az igazság? (160 old.)	1.40
Ecce Homo (240 old.)	2.00
Ádám, hol vagy? (234 old.).....	2.00
Amíg időnk van (342 old.)	2.50

Fenti árakban a postai szállítási költsége is benne van.

Ingyen traktátusok (hitébresztő füzetkék) nagy választékban. Kérésre küldjük. 10 cent postaköltség.

Megrendelések e címen:

ERŐS VÁR
P. O. Box 02148
CLEVELAND, Ohio 44102

A csekkre, vagy postautalványra csak ezt írjuk: ERŐS VÁR.

Azon az éjszakán . . .

— KARÁCSONY KÖLTÉSZE —

Azon az éjszakán szokatlanul mély volt a csend. A teremttség roppant erői belesimultak a titokzatos mozdulatlanságba. A rejtelmes és fájó sóhajok is elmerültek a csend vizében.

Azon az éjszakán nem szomjaztak vérre a vadállatok sem. A vadak ug-rásra feszült izma elernyed. A bárán-nyok sem kérődztek. Csukott szá-jjal és hunyt szemmel feküdtek a fű-vön.

Azon az éjszakán szellő sem rez-zent, madár sem csipogott. Fűszál sem mozdult. A virágok, mint tágra-nyitott szép színű szemek rezzenés-telen szírompillákkal kémleltek az éjszakába. Levél sem zizzent. Ég felé fordított finom vonalú erezetükön pihent csak egy-egy csillag fénye.

Azon az éjszakán csermelyek, pa-takok, folyók és tengerek vize is mintha megállt volna. Sima tükrü-kön pedig szemképráztató, aranyos fényvel ott ült a csillag fénye.

Azon az éjszakán a levegő is elvál-tozott. Megsűrűsödött. Akik beszív-ták, ólmos mozdulataik lettek a kortyolástól, s lassan-lassan mozdu-lat-lanságba merevedtek.

A pásztorok, akik a mezőn őrizték nyájaikat, érezték meg ezt először. Kővé dermedten úgy ültek a tűz kö-rül, mint a szobrok.

De a lángok is megéreztek, hogy csodák úsznak a levegőben. Mintha levegő után kapkodnának, bele-bele-magasodtak még az éjszakába, aztán az ég felé törő lángok, amelyek olya-nok voltak, mint a kibontott, hosszú haj, megmerevedtek. A hasábjá nem pattogott, a láng nem csicseregett.

Azon az éjszakán minden élt, de sóhajok, rezgések, suttogások és hul-lámverések nélkül.

Azon az éjszakán még a hang is a levegőbe fagyott.

Azon az éjszakán Simeon szemei is megüvegesedtek. A templom szen-télye felé szerette volna fordítani, de már ezt sem tehette. Melléből hang nélkül szökött ki a sóhaj: Istenem. . .

Azon az éjszakán a napkeleti böl-csek alatt megmerevedtek a tevék. Hosszú nyakukat előre nyújtották,

orrcimpájuk kitágult, amint szima-tolni kezdtek, aztán mintha részegítő nektárt szívtak volna be a levegő-ből, szemüket lehunyták, és mozdu-latlanul fűrődtek a csillag fényé-ben.

Azon az éjszakán titokzatos, mély csend volt a világ. Az emberi lélek is megmagyarázhatatlan változáson ment át. A gondolat útjai előtt őrt állt a csillag. Volt, aki tolvajlást ter-vezett, akinek kiköszörülten csillo-gott övében a tör, aki bűnös szerel-mek emésztő vágyában égett, — és nem tudta, mi történik vele azon az éjszakán. Agyukra köd feküdt, s a tetteiket irányító gondolat a csirájá-ba fült.

Azon az éjszakán a gondolat szá-mára egyetlen út, a várás útja ma-radt nyitva csupán. Az az éjszaka volt igazán az advent! Még a roppant lélegzetű teremttség élete is bele-feszült a várásba azon az éjszakán.

Minden és mindenki mintha várt volna valakire. Mintha csak a sás-kát és mézet evő Keresztelő érces szavának igézete alá került volna a szerves és szervetlen világ egykép-pen. A csönd egy kiáltás után mé-lyült mérhetetlen csönddé:

“Elközelgett az Isten országa.”

Ezen az éjszakán minden ennek a mondatnak a titkába sülyedt. Ezt a titkot lesték az imára szíjjazott kezű, Istent kereső szent zsidók. Keres-ték megigézetten és a fényre vártak.

Ezen az éjszakán évezredek törté-nései suhantak el előttük. Mózes-t látták, a Sinaí sugárzó arcú vándo-rát. És látták Ésaia, a prófétát is.

Szava is ott rejtőzött a csend és ti-tok mélyén: “Egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és hív-ják nevét Csodálatosnak . . .”

Ezen az éjszakán egyetlen név érett a teremttségben. Egyetlen név villódzott és szikrázott.

Ezen az éjszakán József, az ács, és Mária, az ő eljegyzettje feladtak már minden reményt. Elcsigázottan ros-kadtak le az istálló nyirkos padoza-tára.

A friss szalma sárgán csillogott a mécs fényében, amit gyújtottak. A világosságtól hunyorgó szemű bar-mok bambán nézték őket a kőjászol mellől.

És ekkor, ezen az éjszakán, az is-tálló fölé érkezett az Isten szívéből leszakadt csillag.

Nem jött üresen. Fényében földig hajolt az ég. S így történt, hogy a bethlehemi “rongyos istállócska” fö-lött megállott csillag fénye arany-hidat vert az ember szívéig.

Ezen az éjszakán a csodálatos aranyhídon megjelentek az ég an-gyalai. Örömpesze szálltak. Ajku-kon ott égett a karácsonyi evangé-liom:

Íme, hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész földnek öröme léssen, mert született néktek ma a Megtar-tó, ki az Úr Krisztus a Dávid váro-sában. . .”

Ezen az éjszakán, ebben a pilla-natban, mintha zsongani kezdett vol-na az egész teremttség. Az egyik égő szemű pásztor összefogta ezt a megérett egyetemes zsongást, a szí-ve megtelt a kimondhatatlannal, s kimondani csak ezt tudta:

“Menjünk el mind Bethlehemig...”

Jakus Imre

ERŐS VÁR

P. O. Box 02148
CLEVELAND, OH 44102

Kivágandó és beküldendő:

A NE FÉLJ! e. áhítatos könyvet megrendelem. **Mellékelem a könyv árát: 3 dollárt.** Tudomásul veszem, hogy kevés számú megrendelő esetén a könyv nem jelenhet meg és beküldött pénzemem visszakapom.

Név:

Utea:

Város: állam: Zip Code:

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK TÁRSASÁGA

Az Amerikai Evangélikus Egyház
Magyar Konferenciájának
lapja.

Szerkesztő és kiadó:
Juhász Imre.

Főmunkatárs: Egyed Aladár

“ERŐS VÁR”
("MIGHTY FORTRESS")

P. O. Box 02148, Cleveland, Ohio 44102.

Published by the
Hungarian Conference
of the Lutheran Church in America.

Issued monthly October to May,
bi-monthly in June/July and Aug./Sep.

No. 9. (127) Vol.: XXXIII.

DECEMBER, 1969.

Subscription: \$3.00 a year.

Second-class postage paid
at Cleveland, Ohio.

FONTOS!

Minden szerkesztőségi anyag,
kézirát, gyülekezeti hír, úgyszin-
tén a lappal kapcsolatos minden
levelezés, előfizetés és adomány
erre a címre küldendő:

“ERŐS VÁR”

P. O. BOX 02148

CLEVELAND, O. 44102

Az “ERŐS VÁR” előfizetési díja
egy évre csak 3 dollár. Szívesked-
jenek a lejárt előfizetéseket kése-
delem nélkül beküldeni a fenti
címrre.

Be nem jelentett címváltozás esetén
a posta a kézbesíthetetlen újságot
megsemmisíti, a kiadóhivatalnak pedig
külön portót kell fizetnie. Erre a költ-
ségre különösen nem előfizetők, kése-
delmező előfizetők, vagy többéves hát-
raléokban lévők esetében nehéz fedeze-
tet találni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy min-
den esetben pontosan adják meg címük-
ket a “Zip Code” szám feltüntetésé-
vel együtt! Az újságot “Zip Code”
szám nélkül nem kézbesíti a posta.
Címközlésnél tüntessék fel az utca
megjelölését is; pl. St., Rd., Ave.
Ugyanis egyes postai zónában azonos
nevű utcákat csak így lehet megkülön-
böztetni.

Printed by

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, O. 44102

Készen az útra

EJFEL felé járt az idő. A hold letűnt
már a nyugati horizonton, vastagon
ült a sötétség a falun. Kicsinyke fény
botorkált a falu utcáján, az éjjeliőr
vigyázta vele az alvók nyugalmát. Ko-
mótosan ballagott az öreg bakter, bot-
ja megkeccant a köveken.

Harmadszor járta végig a falut,
mert a harmadik örváltás ideje volt.
Őt ugyan nem váltotta senki sem,
mert csak egy éjjeli örre futotta a fa-
lu közpénze. De a meghízítás úgy
szólt, hogy úgy járja a falut, mint a
városi örök, akik váltogatják egymást.
Négyszer. Ehhez képest a fizetése
négyyszer annyi lehetne, mint most.
Legyintett egyet maga elé. Minden éj-
szaka füstölgött ezen és most is az-
zal zára morfondírozását, hogy nincs
igazság a földön.

Befordult a falu végére. Maga sem
vette észre, szaporább lett a lépése,
frissebben botozott a szélső ház felé.

Fény szüremlett ki az ablak fatáb-
lái mögül.

Még mindig ébren vannak — eső-
váltta meg fejét az öreg.

Belesett az ablak hasadékán. Oda-
benn szálas, ősz ember hajladozott
a kis méces fényében. A szobács-
ka közepén ládák állottak, színig
telve a polcokról lekerült holmikkal.
Egyik ládában edények, másikban fő-
zőedények, harmadikban liszt és szá-
rított gyümölcs. Azt igazgatta a bent
ember.

Bekocogott az ablakon. Az ablak ki-
nyílt.

— Aludj már József, kell az erő hol-
napra is.

— Nem tudok aludni, Jórim. Elra-
kom a kis holminkat.

— Mikor indultok?

— Reggel. Idejön Mehida, az ács.
Átveszi a műhelyt, meg a munkát, ad-
dig, míg visszaérünk. A házra és az
állatokra is ő fog vigyázni.

Az öreg bakter sajnálkozva ingatta
a fejét.

— Éppen most kell elmenetek, ml-
kor a gyermek születését várjátok.

— Mit csináljak? Aki nem enged-
mesedik a császár parancsának és
nem jelentkezik a szülőfalujában a té-
li napforduló idején, azt börtönbe
csukják.

Az öreg szítkot morgott maga elé.

— Az az átkozott filliszteus zsar-
nok! Meg az az átkozott hitszegő He-
ródésünk! A választott népet merik
megszámolni. Mikor az Úrral erőseb-

bek vagyunk és többek minden nép-
nél.

József elszomorodottan bámult ma-
ga elé. Sóhajtott.

— A helytartó akarja így, hogy most
odamenjünk.

Az öreg nem szólt rá semmit sem.
Hallgatott mind a két férfi. Jórim be-
nézett a felforgatott szobába.

— Feleséged alszik?

József bólintott.

— Korán elaludt Mária. Mindjárt
az ünnepesti áhitat után.

Jórim szedelőzködött.

— Segítsek valamit?

— Nem, köszönöm. Reggel felvisz-
szük Mehidával a ládákat a padlásra.

Isten tudja, meddig kell elmaradnunk.

— Persze, a gyermek miatt is. No,
milyen nevet szántatok neki?

— Isten a Szabadító.

Az öreg elmosolyodott.

— Jézus lesz a neve? Adja Isten,
hogy az ő életében elmondhassuk itt

Izraelben, hogy az Urísten a Szaba-
dító. Szép név, no. Igéretes név. Isten
nekünk szóló ígéretét hirdeti a neve.

Józsefnek megfényesedett a szeme.
Alig tudott szólani.

— Nekünk is reménységünk ez a
gyermek. Isten áldjon, Jórim.

— Isten őrizzen meg az úton Ben-
neteket.

Elfordult és hajlott alakja beleve-
szett az éjszakába.

Az ablakban álló ácsmester utána
nézett egy hosszú percig. Aztán be-
esukta a fatáblákat és nézte a kiürült
polcokat. Reggel még helyén volt min-
den edény, hombárban a liszt, háló-
ban az aszalt szilva és füge. A nyitott
tűzhelyen néhány megszenesedett fa-
darab ült a hamuban, holnap már más
tűzel rajta.

Jött a PARANCS és elvette tőle a
munkáját.

Felnézett a mennyezetre. Vastag
szarufák tartották a kis felházat és a
tetőt. Ő építette ezt a házat 30 éve.
Szülei elhaltak Betlehemben és ő vándor-
útra indult. Itt tanyázott egy évig
a faluban, mikor szívét idekötötte egy
leány szép szeme. Dalolva építette a
házat kettejüknek, de a mennyező
előtt eltemették a leányt a temetődom-
bon. Azóta lett ez a falu az ő faluja.
Itt érett emberré, itt szerzett megbe-
csülést, munkát és földet. Nem moz-
dult el innen harminc éve, csak az
ünnepre ment fel Jeruzsálembe és né-
ha egy-két napra házat építeni a szom-
széd falukba.

A PARANCS innen is küzi.

A zsinagógát ő építette újjá, mikor leégett. Az Úr dicsőségére legyen. Akkor lett igazán az ő templomává. El nem maradt egy ünnepl alkalomról sem, csak az évi sátoros ünnepeken, amikor Ábrahám sziklájára vitte áldozatát, a Mória hegyére épített Templomba.

Templomától is elküldi a Parancs.

HALKAN odalépett az ajtóhoz és bevezett a kis hálókamrába. Mécesét megemelte és úgy nézte a maga külön fekhelyén alvó fiatalasszonyt. A takaró kirajzolta anyasággal ékes alakját. Arcán nem hagyott foltot a várandósság, fejét kezére hajtva pihgett szelíden. Szép volt és szelíd arcú álmában is.

Őt nézte az ács. Szívébe nyílt a féltetem, hogy hátha utoljára pihen felesége itthon. Hátha elpusztul messze idegenben, amikor életet ad! Kínlódva támasztotta homlokát az ajtófélfának.

A PARANCS még a felesége életét is áldozatul követelheti.

EGY évvel ezelőtt még fejében sem fordult meg a gondolat, hogy magának kérje a gyülekezet véneitől feleségnek ezt a szelíd árvaleányt. Csak a gyámságot vállalta felette és hetenként egyszer meglátogatta gondviselőit és elbeszélgetett velük és a leánnyal. Szelíd és alázatos volt a leány akkor is. Ha kütről hozta haza korsóját, nem tréfálkozott, nem feesegett a többi leánnyal, sietett haza. És nagyon szerette az Úr házát. A nők elkerített rácsos karzatán gyönyörű alt hangja az énekező kivánságára nem egyszer egyedül énekelt az Úr dicsőségét. Talán a hangjába szeretett bele ő, az öregedő férfi, talán tiszta szemelbe, esendes alázatosságába. És tavasszal megkérte őt a gyülekezet véneitől. Mikor eljegyezte és leemelte a leány arcáról a fátyolt, megrettent. Az anyaságnak induló aszonyok melegsége égett a szemében. Kérdésére a menyasszony ár-

atlan boldogsággal vallotta meg Jehova szent elrendelését.

Nem hitte el. Vizsgálódva nézte, hogy épeszt-e a lány? De arról az arcról csak tiszta ártatlanság sugárzott. El akarta titkon bocsátani válólevéllel, hogy magát gyalázatba ne keverje.

De még az éjszaka PARANCS jött Izrael Istenétől.

És ez a parancs megrettentette Józsefet. Az Úr úgy jelentkezett nála, mint egykor Ábrahám atyánál. Álomban. És kijelentette neki is a Titkot. Mária tiszta és ártatlan. Az Úr igéje teremtett benne életet, ugyanaz az Ige, amivel életet teremtett a kopár földre egykor. Ez az élet, aminek edényvé lett az alázatos szolgáló, Izrael megváltására születik a földre.

Nézte az asszonyt az ajtóból. Feleségét, aki mégsem felesége. Anyját a leendő gyermeknek, aki nem az ő gyermeke. Hanem az Uré.

Életében először szegényesnek érezte házát. Mintha Izrael főpapjának kellene szállást adnia e durva vastag falak között, festetlen ágyban, a barmoktól egy fal távolságnyra.

Felesége oldalt fordult álmában és mosolygott. Szíve alatt megmozdult az élet.

JÓZSEF visszalépett az ajtóból. Csordultig megett a szíve félelemmel vegyes örömmel. Csendesben becsukta az ajtót.

A külső szobában leült ágya szélére. Lenyúlt az ágy alá és kihúzta a templomos ládikát. Kivette belőle az imaszíjját. De mielőtt kezére tekerte volna, megállt a keze a levegőben.

Az elmúlt év alatt két PARANCSOT kapott. Egyet Izrael Istenétől, egyet a népszámláló császártól. Mind a két parancs kimozdította megszokott, nyugalmas életéből. Az Úr azt parancsolta, hogy fogadja el a gyermeket és örködjön felette... A császár pedig azt parancsolta, hogy kockáztatva felesége és a születendő Gyermekek éle-

tét, induljon el hűvös télidőben messze idegenbe. Idegen neki már Betlehem, ha szülőfaluja is.

Fogadja-e a másik parancsnak, mikor az Úr ilyen féltett kincsét bízott reá? Most kell az Úrhoz könyörögni kijelentésért és válaszáért, hogy mit tegyen. Elinduljon-e velük Betlehembe?

LEHUNYTA szemét. Hirtelen, mint ha mennyei Kéz húzta volna félre előtte az idő kárpitját, megjelent előtte a betlehemi zsinagóga, melynek udvarán egy csoport gyermek, közöttük ő is, hangosan kántálta Mikeás próféta jóvendölését: ... te, Efratának Betleheme, bár kiesiny vagy a Juda ezrei között, belőled származik nekem, aki uralkodó Izraelen; akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van!

Ezekután pedig felébredt József. Könnyen pergett szakállára és két kezét szavak nélkül hálaadásra emelte az ég felé.

Aztán eloltotta a méceset. Hogy egy hét múlva Betlehemben világítson a gyermek felett. Mert az Úr is így akar-ta.

H. Németh István

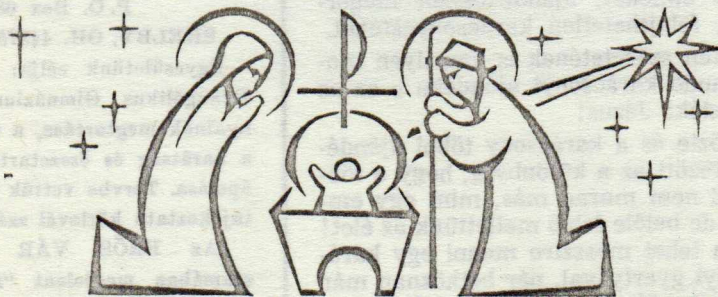
T É L

*Jó Atyánk Te elaltattad
a földet és betakartad,
mint a fáradt gyermeket.
Neked mindenre van gondod.
Most a hideg tében mondom
Jóságodról éneket.
Hiszen a fagy sem ítélet.
Azért is áldalak Téged.
Szent kezedből Istenem*

*Hogyan nyílnék szám panaszra,
bár a földet tél havazza
s vad szél rázza ablakom?
Boldog Betlehemes ének
kél szívemben, míg a szélnek
síivöltését hallgatom.
Szegényes jászlán szívemnek,
Ott a betlehemi Gyermekek
s ragyogva árasztja szét
életadó melegét.*

*Karácsony szeretetével,
nagy örömiüzenetével
át a hideg teleken,
át a hólepte határon
utam énekelve járom
s mindeneknek hirdetem
osztom, osztom drága kincsem.
S fogyta nincsen, vége nincsen
zengem a dicséretet!
Legnagyobb a szeretet!*

Túrmezei E.

Megváltónk születése ünnepén szeretettel köszöntjük kedves Olvasóinkat:

ÜDVÖSSÉGES, BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁN

a Szerkesztőség

ISTEN KARÁCSONYFÁJA ALATT

(1 János 4:16)

Tegnap este, karácsony estéjén levettem egy lángot a karácsonyfáról s mint egy szomorú, magányos vándor elindultam vele gyermekkorom régen kialudt karácsonyfái felé. Megálltam egy régi ház karácsonyi ablakánál és benéztem rajta, mint egy messze ment, de hazatért ismerős. Boldog kis mennyország tükröződött a könnyemen és néztem és kerestem a karácsony titkát, szépségét és varázsát. A fáradt, forró fejemet odaszorítottam a hideg ablakhoz és azt kérdeztem, mi az, ami olyan felejthetetlenül szép volt boldog karácsonyokban?!

És felelt a kép, amit láttam.

Ott álltam a kistestvéremmel a karácsonyfa alatt. Mögöttünk az édesanyám és az édesapám. Amikor a karácsonyfa káprázatától elbűvölten, csilllogó szemmel mondtam a Miatyánkot, éreztem, hogy az édesapám keze gyöngéden megsimogatja a fejemet. Viszszanéztam rájuk és láttam, hogy egymást átölelve ránknéznek és a szemükből csillogó könnyekben mosolyog le ránk, gyermekekre a karácsonyi jószág...

Ma már tudom, hogy ez volt a karácsonyi titok, az elveszíthetetlen varázs, hogy ők álltak mosolyogva mögöttem, hogy a szeretet akkor engem méltatlan és rossz gyermeket — mégis megölelt és megcsókolt.

Azóta már sok minden maradt mögöttem. Ha velük találkozni akarok, két temető kapuját kell kinyitnom, mégis érzem, hogy a szeretetük kísér és sokszor meggyújtja előttem a régi otthon kialudt karácsonyfa lángját.

Ma már tudom, hogy ez a karácsonyi titok, hogy Isten ott áll mögöttünk és szeret!

Pedig nem érdemeljük meg, hogy szeret. Pedig nem vagyunk méltók a karácsonyra. Senki sem érdemli meg a karácsonyt. Ha vannak könnyek az égből, senki sem sírt annyit miattunk, mint a mi teremtő, gondviselő jó Atyánk. Ha van árnyék az égből, soha senkinek az arcára nem vetődött belőle annyi, mint az Övére a mi bűneink miatt. Nincs a földön olyan rossz gyermek, mint amilyenek mi vagyunk sokszor az Isten otthonában. El lehetne mondani azt is, hogy milyen ritkán vagyunk otthon, Ónála. El lehetne mondani, hogy milyen sokszor nem hallgatunk Reá és nem engedelmesskedünk Neki. El lehetne mondani, milyen sokszor kedvesebbek a játékaink és az ajándékaink, mint Ő, akitől kaptuk azokat. Ki tudná elmondani,

felsorolni mindazt, ami a mi hűtlenségünk és a mi hálátlanságunk. Summázásul azt hiszem, nagyon elég ez a mondat: örök csatatér a karácsonyi szobánk, ahol az irigység, a gyűlölet pokoli zaja veri fel a béke fájának csöndjét és zavarja a szeretet angyalainak karácsonyi énekét.

És Isten mégis ott áll mögöttünk! Mégis szeret! Mégis karácsonyra békít!

Ó, ne gondold azt, hogy ez az Isten karácsonya, ez az egy este, ez az ünnep a karácsonyfaival, a terített asztallal, az örömszerzés ajándékaival, a szeretet csókiával. Ez csak az ember karácsonya! Ez csak az Isten utánzása! Ez csak a szeretet földi visszhangja és változata!

Isten szívében minden nap karácsony van! Az Ő karácsonyfája nem egy ünnepet világosít ki, hanem beragyogja a hétköznapokat és az esztendőket. Nála nem egy estére lobbann fel a szeretet és a jószág, Istennél mindennapos a mennyország!

Ha visszanezel, el kell ismerned, hogy Tőle mindennap kaptál egy karácsonyi lángot, egy boldog ajándékot, egy megáldott szívdobbanást. Látod, ez a karácsony: hogy szeret téged az Isten. Hogy mögötted áll. Erdemtelenül és érthetetlenül, de mégis szeret. Nélküle, valóban elmúlik és örökre kialszik a karácsony.

A karácsony szépségéhez tartozik az is, hogy ilyenkor nemcsak megáll előttünk a szeretet, hanem testet is ölt. Úgy mondjuk ezt, hogy karácsonykor a szeretetet nemcsak érezni, de látni is lehet. Úgy mondjuk ezt, hogy ilyenkor a szívünk átdobban az ajándékba és a valóság valómása lesz: vedd át ezt a kis ajándékot és hallgass ki belőle a szívemet, amelyik azt mondja néked, hogy szeretlek téged. Kialvó karácsonyokból így viszünk magunkkal mindnyájan egy kézzelfogható emléket, ajándékokban megőrzött, felejthetetlen karácsonyestéket.

Isten szeretetének is van ilyen maradó karácsonyi ajándéka s ez az ajándék: Jézus!

Közte és a karácsony többi ajándéka között az a különbség, hogy a többiből nem marad más, mint egy emlék, de belőle felnő mellettünk az élet! Nem lehet messzire menni egy karácsonyi gyertyával, pár hétköznap már elégeti. Jézussal minél tovább megyünk, annál nagyobb a fénye. Be tudja világítani a világot, az életet és a halált. Világít egészen addig, amíg el nem érünk hazáig, az Isten szeretete-

tének örök és boldog karácsonyi otthonáig.

Ezért fontos, mit viszünk magunkkal a karácsonyi ajándékok közül.

†Friedrich Lajos

A Fasor télen

A Fasor télen,
Úgy mint régen,
Fehér ruhába öltözött,
Templom tövében
Könnyű jégén
Az ifjúság körözött
És szünetben
Filléreken
Spaceknál vettünk sült tököt,
A Fasor télen
Úgy mint régen
Most már másnak ad örömet!
Agh Tihamér

Felhívás!

VOLT FASORISTÁK
JELENTKEZZENEK!

Az Evangélikus Gimnázium megszűntetésével a Volt Növendékek Egyesülete is feloszlott, elnémult odahaza. A volt iskolatársakat kérjük, szíveskedjenek nevüket és pontos címüket nyilvántartás és a kapcsolatok felvétele végett a

**FASORI ÖREGDIÁKOK
EGYESÜLETE**

szervező titkárával, Bernhardt Béla-val (1944) közölni. Címe:

Rev. Béla Bernhardt

P. O. Box 631

SHELBY, OH. 44875 (U.S.A.)

Egyesületünk célja: a budapesti Evangélikus Gimnázium hagyományainak megtartása, a tagok között a barátság és összetartás érzésének ápolása. Tervbe vettük egy időszaki tájékoztató körlevél szétküldését is.

(Az ERŐS VÁR szeptemberi számában megjelent "fasori cikk" világszerte nagy érdeklődést keltett. A jelentkezések örvendetesen folynak, legyen ez buzdítás az eddig még jelentkezetteknek!)

H—O—M—O—K—Ó—R—A

— Prédikátor 3:1 —

A régi görögök mondták, hogy senki sem léphet kétszer ugyanabba a folyóba. Mire másodszor odaérne, már más a folyó, benne új habok rohanak a tenger felé. — Így élünk mi emberek a rohanó időnek a partján és a pillanatok örökre elbúcsúznak tőlünk, mint a hullámok. Az életünk azért olyan szép és drága, mert ilyen: egyszeri és visszavonhatatlan. Mert múlt pillanatokból és szent alkalmakból áll. Minden pillanat egy virágos kapu, minden pillanat egy napsugaras út, amelyiken fölfelé indulhatsz az élet hegyoldalán. Minden pillanat egy gyönyörű templomkapu, amelyen át Isten otthonába lehet lépni. Ha a pillanat elmúlik, az alkalom elveszett. Senki nem hozhatja vissza az elszállott időt, senki ki nem nyithatja többé az elmulasztott vagy eltékozolt alkalom ajtaját.

Ma, az esztendő utolsó napján azt üzeni az Isten, hogy vigyázz, becsüld meg az időt és az alkalmat, mert az idő elszáll és az alkalom meghal. Az Ige így mondja: mindennek rendelt ideje van az Ég alatt.

Rendelt ideje van
az ifjúkornak

Isten erre az időre bízta reá a mesteriség és a tudás ábécéjét. Aki ezt az időt átalussza, eljátsza vagy elköborolja, az sohasem fogja megkapni a maga mesteri levelét.

Rendelt ideje, talán így mondhatnám,

drága alkalma van
a munkának.

IMADKOZZUNK

Aldunk téged, üdvözítő Istenünk, hogy egyszülött Fiaid által csupa szeretetből békességet küldtél a földre. Add, hogy szereteted és békességed betöltse az egész világot és a mi szívünket is. Add meg az igazi karácsonyi örömet szeretteinknek és minden hívőnek közelben és távolban, hogy együtt jusson el hozzád ujjongó énekünkhöz és hálaadó imádságunkhoz. Könyörgünk hozzád, üdvözítő Istenünk, minden emberért a földön: örvendezőkért és bánkódókért, hívőkért és téged keresőkért, barátainkért és idegenekért, vezetőinkért és munkatársainkért, népünkért és minden népért. A te jóakaratom indíton mindnyájunkat jóakaratra egymás iránt, hogy békességben örvendezzünk és dicsőítsünk téged az Úr Jézus Krisztusért. Amen.

Isten megengedi, hogy valahol egy munkahelyen vidám szívvel és friss izmokkal építsem a magam számára és ezzel együtt talán egy egész világnak a holnapok hajlékát.

Rendelt ideje van
a pihenésnek

Vannak olyan percek, amikre ez van ráírva: ez a megállás ideje. Most örülj, pihenj, vagy vigadj. Szerezz új erőt azokra az időkre, amiknek az a rendelése, hogy dolgozz. Aki ezt nem teszi meg, aki elengedi a pihenés perceit, az kifárad és kifulladásra kerül.

Rendelt ideje van
a boldogságnak is.

Van olyan pillanat, amelyik kézenfogva feléd hoz egy embert, és azt mondja: ez az, aki téged szeretni fog, ez a rendelt párod. Szívében rejlik minden kívánságod és minden boldogságod. Ha nem ismered meg őt, ha elengeded, zajló embererdőben talán sohasem fogod többé megtalálni.

Rendelt ideje van
az Istennek.

Ilyen alkalom minden vasárnap. Ilyenkor Isten ott áll a templomajtóban és vár. Jelenléte a gyönyörű alkalom, hogy a múltó idők emberéből valaki az örökkévalóság gyermeke legyen. Gyönyörű alkalom arra, hogy egy vergődő világ vándora meghallja az örökkévalóság hangjait.

És most gondold el, milyen könnyelmű az ember, hogy játszik az alkalmakkal. Kinek fáj, hogy elmaradt vasárnapi útja? Kinek fáj, hogy ebben az évben egy csomó ember mellett az irgalom minden mozdulata nélkül továbbment. Kinek fáj az, hogy ebben az esztendőben valakit megbántott? Kinek fáznak isteni és emberi könnycseppek?

Pedig az alkalom elfut és sohasem fog többé visszajönni. Csak az árnyéka és a könnyes emléke. Egyszer majd visszatér hozzád ez a vasárnap. És akkor majd úgy szeretnél eljönni megegyeszer, a tiszta templomba és Isten előtt kiönteni a lelkedet, minden örömet és minden fájdalodat és minden életrontó bűnödet. De nem lehet. Már késő. Az alkalom elszállt és te hiába vergődöl egy forgó betegágy halálba hulló lázas percei alatt.

És egyszer az ítélet rendelt idején majd újra visszasírod ezeket a drága perceket. Mert

rendelt ideje van
az ítéletnek is.

Hogy fogod majd magadat vádolni. Kezedet tördelve fogod majd zokogni: miért is nem voltam jó addig, amíg lehetett? A szívem, óh, az miért nem szeretett?! Hogy fog könyörögni az ajkad: Uram, add vissza nékem a lepergett perceket, hadd töltssem meg őket hittel és hűséggel, imádsággal és jósággal. Uram, hozd vissza az embereket, hogy szerethessem őket. Add vissza Uram a kívánságodat, hogy betöltssem. Vagy egy vasárnapot adj még, hogy Krisztust megkeressem — de akkor már késő! Akkor már más rendelése lesz az időnek.

Valamikor régen homokórával mérték a percekét. Két kicsi üveggömb volt egymás felett. Az alsó üres volt, a felsőben voltak a porszemek. Egy szűk nyíláson lassan hullottak lefelé a homokszemek. Amikor az utolsó is lehullott, meghalt egy perc. — Esztendő utolsó napján Isten odaállít téged az életed homokórája mellé. Látod, hogy hullanak a porszemek. Ki tudja, mennyi van még hátra.

Egyetlen valaki van, aki ezen még segíteni tud. Jézus Krisztus meg tudja fordítani a homokórát, hogy a halál porszeméből a kegyelem porszeméi legyenek.

Esztendő utolsó napja van és neked az Istenhez való megérkezéshez még van egy — porszemnyi idő!

F. L.

Zsoltár karácsonyra

Uram, örül és vigad a szívem
Dalok zendülnek benne Rólad
s hálaadó himnuszok,
hogy jászolban születted.
Azon vigadozom,
hogy jászolban születted,
nem puha palotában,
Selyem és cifra bársony
körüli lágy hódolattal
nem fogta gyenge tested.
Értelmetlen szemekkel
szelíd juhokskák lestek,
Szegénységben születted
és szívtepő nyomorban.
Szegény, üres szívem
azért merem én mégis
a színed elé vinni,
azért merem én hinni,
hogy lakhelyed lehet
a szomorú és árva.
Az minden reménye,
hosszannás vigassága,
hogy jászolban születted,
megváltó Istenem.
Azért zendülnek át
téged dicsérő, boldog énekek,
halk glóriák szegényes szívemben

TÜRMEZEI ERZSÉBET

GYÜLEKEZETI HÍREK

BETHLEHEM — VEND

Lelkész: Fliссер Ferenc

Templom: 617 E. 4th St. — Lelkészlak: 609 E. 4th St. Tel.: (215) 867-2753. Vasárnapi istentisztelet: de. 9:15-kor vend, 10:45-kor angol, kivéve minden hónap utolsó vasárnapját, mikor a 9:15-ös istentiszteletet magyar nyelven tartjuk.

December 28-án a 9:15-ös magyar istentisztelet előtt, reggel 8 órakor magyar nyelvű úrvacsoraszertés lesz. — Oltáregyletünk 17 éves működése alatt elhunyt 27 tagunkról emlékeztünk meg az évenként szokásos gyászistentiszteleten, melyet dec. 14-én tartottunk. Az Oltáregylet tisztikara a jövő évre: Unger Wendellné elnök, Bokán Teréz alelnök, Pecek Irma jegyző, Heller Margit pénztáros, Fliszár Ferencné és Miholics Lajosné beteglátogatók, Karol Mihályné és Miholics Lajosné ellenőrök, Oltáregyletünk 200 dolláros karácsonyi ajándékot nyújtott át az egyháznak. — Férfikörünk (United Lutheran Churchmen) szokásos disznótoros vacsorája jan. 25-én, este 6-kor lesz.

CLEVELAND — NYUGAT

Lelkész: Juhász Imre

Templom: W. 98 & Denison Ave. — Lelkészi hivatal: 3245 W. 98th St., (44102). Tel.: 961-6895. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:30-kor angolul, 10:45-kor magyarul. — Úrvacsoraszertés minden hónap első vasárnapján és az ünnepnapokon. Vasárnapi iskola de. 9:30-kor angol, 10:45-kor magyar nyelven.

Megkereszteltük dec. 13-án Batu Mihály Albertet, Batu Gyula és felesége, sz. Walter Ursula fiát. — Eltemettük nov. 26-án Erdős Salamon volt presbiterünket 72, dec. 10-én özv. Szerszen Károlyné testvérünket 82 éves korában, "Nines itt nekünk maradandó városunk..." — Az elmúlt hetekben kórházi kezelésben részesültek Kispál Józsefné (Kaliforniában), Török Mária, Habnos Pálné, özv. Hargitai Gáspárné, Beáth József, Bíró Árpádné és Laczko Lisa. — Konfirmációi oktatás minden szombaton de. 10:30-kor angol, 11:15-kor magyar nyelven. Hallgassuk rádiós istentiszteleteinket szombatonként du. 4 órakor a WXEN-FM (106.5) állomáson. — November 30-án gyülekezetünk és a város magyarságának részvételével díszbédén búcsúztunk el a nyugalomba vonult nt. Egyed Aladártól. Erről az ERŐS VÁR januári száma hoz majd tudósítást. — Évi

közgyűlésünk vasárnap, január 18-án lesz, de. fél 11 órai kezdettel (a 9:30-as angol-magyar istentisztelet után). A közgyűlés előkészítésére az ellenőri bizottság pénteken, jan. 9-én este 7-kor, a pénzügyi bizottság fél 8-kor, a presbitérium pedig szerdán, jan. 14-én este fél 8-kor tart ülést. — A magyarországi ev. szeretetintézetek mosógéppel való ellátására gyűjtésünk 60 dolláros végeredménnyel zárult.

Az AMEK hírei

Az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia felhívása a lelkészekhez és gyülekezetekhez:

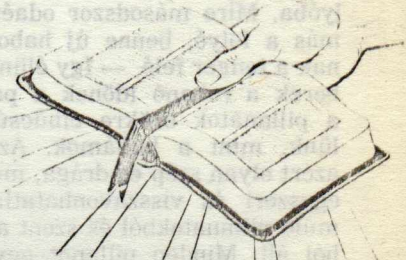
A hazai ev. szeretetintézmények (öregotthonok, fogyatékos gyermekek, stb.) megsegítéséről is tárgyalt az okt. 13-i clevelandi lelkészértekezlet. Lelki édesanyánkkal, magyarországi evangélikus testvéreinkkel egyek vagyunk a Krisztusban. Ennek a lelki egységnek gyakorlati kifejezéseként gondoljunk a hazai egyház diakóniai munkájának szükségére. Rendezzünk gyűjtést minden gyülekezetben a magyarországi ev. szeretetotthonok mosógépekkel való ellátására. A begyűlt összeget a gyülekezetek közvetlenül a Konferencia pénztárának utalják át. Nyugat-clevelandi gyülekezetünk már szép eredménnyel be is fejezte a gyűjtést, a pittsburghiak pedig a karácsonyi ünnepély ofertóriumát ajánlják fel e célra.

Pénztárosunk, dr. Lestyán János kéri a gyülekezeteket, hogy a hátralékos konferencial járulékot sürgősen küldjék be. A pénztárkönyv január 10-én zárul, s csak az addig beérkezett összegeket lehet 1969-re elszámolni!

ADY ENDRE KÖLTEMÉNYEI ANGOLUL (ára: \$ 10.00). — Clevelandi olvasóink telefonon is megrendelhetik dr. Papp Gábornál, a Magyar Iskola igazgatójánál (671-5150). A könyvek bevétele a Tankönyvbizottság kezelésében levő Ösztöndíjalap céljaira megy!

FLORIDÁBA UTAZÓK keressék fel a Sunset Terrace Motelt, 4644 North Trail (US 41), Sarasota FL 33580. Csikágói gyülekezetünk volt tagjai, a Genersich család kezelésében.

Mindennapi kenyér

— Útmutató a Biblia olvasásához —

1970. JANUÁR HÓ

1. Újév — Gal 3:23-29. — Zsolt 8.
2. Luk 4:16-21. — Ján 1:35-42.
3. Ézs 43:16-19. — Ján 1:43-51.

KAR. U. 2. VAS. — JAN 4.

Heti ige: Zsolt 91:11

4. 1 Pét 4:12-19. — Róm 8:24-30.
5. Jak 4:13-17. — Ján 2:1-12.
6. Vízkereszt — Ézs 60:1-6. — Ézs 2:1-5.
7. 1 Ján 2:7-11. — Ján 2:13-22.
8. 1 Ján 1:5-10. — Ján 2:23-25.
9. Márk 1:1-8. — Ján 3:1-13.
10. Márk 1:9-15. — Ján 3:14-21.

VÍZK. U. 1. VAS. — JAN 11.

Heti ige: Ján 1:14

11. Róm 12:1-5. — 1 Ján 5:11-13.
12. Ézs 49:1-6. — Ján 3:22-30.
13. Mát 4:12-17. — Ján 3:31-36.
14. Mát 4:18-25. — Ján 4:1-14.
15. Ján 1:35-42. — Ján 4:15-18.
16. Zsid 2:14-18. — Ján 4:19-26.
17. 1 Ján 2:12-17. — Ján 4:27-30.

VÍZK. U. UT. VAS. — JAN 18.

Heti ige: 2 Kor 4:6

18. 2 Pét 1:16-21. — Jel 1:19-28.
19. 2 Móz 34: 29-35. — Ján 4:31-38.
20. 2 Kor 4:3-6. — Ján 4:39-42.
21. 2 Kor 4:13-18. — Ján 4:43-54.
22. Gal 1:11-24. — Ján 5:1-9.
23. Kol 1:24-29. — Ján 5:9-16.
24. Jel 1:9-18. — Ján 5:17-23.

HETVENED VAS. — JAN 25.

Heti ige: Dán 9:18

25. 1 Kor 9:24-10:5. — Gal 2:16-20.
26. 1 Kor 1:26-31. — Ján 5:24-30.
27. 1 Móz 3:1-15. — Ján 5:31-40.
28. Róm 3:21-28. — Ján 5:41-47.
29. Róm 1:13-17. — Ján 6:1-15.
30. 1 Móz 6:9-22. — Ján 6:16-21.
31. Luk 17:7-10. — Ján 6:22-29.